

Ett musik- och kulturhus för unga – med hjälp av vuxna!

Kring en möjlig utveckling för brandstationen i Midsommarkransen

Medborgartankar av boende i Midsommarkransen.

Jag missade tyvärr mötet på Tellusbion 13/9 (Förstadsuniversitetet) angående framtiden för brandstationen i Midsommarkransen. Vill ändå framföra några tankar och förslag som kan vara av intresse i den fortsatta diskussionen.

Jag driver just nu musikpedagogisk verksamhet i egen regi, men har tidigare varit verksam inom bl.a. kommunal kultur- och ungdomsverksamhet i Stockholmsområdet sedan 20 år. Senast som ungdomschef i Huddinge kommun, där jag bl.a. chefade över ungdomskultur- och musikhuset "HUSET" i sex år.

Utifrån dessa erfarenheter funderar jag så här:

Ungdomens Hus? Eller ett Kulturhus för alla åldrar? Bägge tankarna har framförts. Ligger inte en möjlig lösning i att kombinera dessa två behov, och smälta ihop dem till en verksamhet?

Midsommarkransen har nu en bygg- och babyboom, som rimligen kommer leda till en starkt ökande andel barn och ungdomar de närmaste åren. Här finns dock idag ingen renodlad ungdomsverksamhet (fritidsgård eller motsvarande) i egna, ändamålsenliga lokaler. Även det växande Årstadals/Liljeholmsområdet lär komma att sakna ett rimligt utbud av ungdomsverksamhet i en nära framtid. Här finns både behovet och möjligheten att tänka nytt! Traditionell fritidsgårdsverksamhet är ingen universallösning idag – den har under senare år ofta brukat bli en angelägenhet endast för en minoritet av ungdomar, ofta med ett utbud och en socialt och geografiskt smal rekryteringsbas som inte stimulerat vare sig personligt växande, integration, lärande eller kontakter/nätverkande över olika sociala gränser. Det finns därför, främst för våra stadsdelsnämnder, anledning att tänka till när det finns tillfälle att nyetablera verksamhet med ungdomsinriktning: Inte slentrianmässigt inrätta en klassisk Fritidsgård, och därefter anse frågan ur världen! Utan istället utgå från att ungdomar - såväl som barn och vuxna - har konkreta **intressen** av många olika slag, men att vissa av dem är väl kända och stabila över tid.

Till exempel då intresset för musik, ur en mängd olika infallsvinklar:

Spela i band; skriva låtar; gå på konsert; lyssna på kompisar som uppträder; gå på gitarrkurs; sjunga karaoke med kompisar; fika och lyssna på musik; lära sig göra hiphop-beats; vara med och ordna festival; gå på klubb eller "disco"; dansa streetdance och annan dans; prova på ett instrument med handledning etc etc.

I min erfarenhet kan en verksamhet med fokus på musik och annan kulturaktivitet mycket väl vara en *bredare* verksamhet än en traditionell fritidsgård – förutsatt att den har:

- ett tydligt uppdrag att vara bred, i olika konkreta bemärkelser
- genomtänkta och flexibla lokaler för att möta olika behov
- en kompetent personal, rekryterad utifrån uppdraget

Och dessutom – för att nu återkomma till diskussionen om Brandstationen – är **en musik- och kulturinriktad kommunal ungdomsverksamhet väldigt väl lämpad att kombineras med musik- och kulturlokaler som kan användas av alla åldrar i lokalsamhället!**

Min tanke är inte att det ska erbjudas något gratis "kulturfritids" för vuxna. Det finns det knappast politiskt intresse för idag. Däremot kan en kommunalt finansierad personalstab mycket väl ha ett huvuduppdrag att jobba med verksamhet (öppen verksamhet och grupper) för t.ex. 13-18-åringar, *samtidigt* som man utgör en medborgarservice med ett slags receptionsfunktion för övriga i stadsdelen som vill nyttja husets resurser. Dessa övriga kan vara enskilda, grupper, föreningar, studieförbund eller kommersiella aktörer – och för dem gäller skäligen taxor, som fullt ut ska finansiera de lokalkostnader och servicefunktioner som inte ska belasta anslaget till ungdomsverksamheten i huset.

Det finns alltid **risker** och praktiska problem att beakta. Exempel från andra håll finns t.ex. på att de vuxna successivt kan tränga undan ungdomarna, så att nya årskullar unga inte ser verksamheten som "sin" och istället söker sig någon annanstans. Men om uppdraget är tydligt och personalen kompetent går detta att organisera. Min förra verksamhet – "[HUSET](#)" i Huddinge – bedriver t.ex. sedan många år verksamhet för främst 13-25-åringar, men med inslag av "vuxna vuxna" på konserter, i danssalar och andra väl definierade sammanhang. Verksamheten når unga och äldre, tjejer och killar, nybörjare och halvproffs, invandrade och svenskar, rika och fattiga etc... och fylls ständigt på med nya generationer som dominerar i den "synliga" verksamheten, medan de äldre kommer dit och gör sitt i de lokaler de bokat. Det är aldrig problemfritt, men det delade musikintresset ger ett underlag för gemenskap och ömsesidig respekt, enligt min erfarenhet.

Ett sätt att gå vidare med en sådan här tanke, vore väl att först **fråga Hägersten-Liljeholmens stadsdelsnämnd** om hur de ser på behoven av ungdomsverksamheter i området.

Om sådant intresse finns, kunde man utifrån ritningar över brandstationen tänka till på en möjlig **lokaldisposition**.

Man bör i den vejan göra en **intäktskalkyl** för varje tänkt lokal, för att kunna visa på vad det finns för ekonomisk bärkraft i förslaget. Det kan låta t.ex. så här:

"Här i källaren kan man göra 4 st replokaler på 20 kvm. De kan nyttjas sex kvällar i veckan, två grupper per kväll, 40 veckor per år. Ett reptillfälle i veckan kan tänkas kosta 1000 kr/månad. Det gör en intäkt på 108 000/år per replokal, eller 5400 kr/kvm."

(Jag har tidigare även drivit musikhus i Studieförbundets regi, och vet att ett sådant kan ha en betydande intäktssida med rätt upplägg.)

Man kan se det så här:

Om huset även används för betalande vuxnas olika dans- och musikverksamheter, så ska det kunna innebära ett resurstillskott som – rätt organiserat – gör ungdomsverksamheten bättre, större, mer välutrustad, bredare, intressantare etc. än vad den skulle blivit om man öppnat en klassisk fritidsgård.

Samtidigt kan man då tillskapa de av många efterfrågade ändamålsenliga verksamhetslokaler för musik- och dansutövande som, trots Kulturförvaltningens remissvar i frågan, nog måste anses saknas i stadsdelen.

Hoppas att detta kan föda några tankar och vidare diskussioner!

Stockholm 2011-10-07